

Eleonora Kaszewska, Gabriel Rycel

Góra, gm. Ustków, woj. sieradzkie.
Stanowisko 2

Informator Archeologiczny : badania 13, 123-124

1979

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Finansował UAM. Pierwszy sezon badań.
Osada grupy zachodniopomorskiej fazy B2/C1 -
późnego okresu rzymskiego.

Stanowisko położone jest na północnym i północno-wschodnim łagodnym stoku opadającym w kierunku małego ciek wodnego, około 1,2 km na północ od wsi Garnki.

Po wstępnej lokalizacji obiektów za pomocą nawiertów, badania wykopaliskowe skoncentrowano w centralnej części osady. W wykopach W1 i W2 o powierzchni łącznej około 35 m² stwierdzono: 1 półziemiankę, 2 jamy i 1 palenisko. W półziemiance, o zarysie prostokątnym, w spągu zarejestrowano drewnianą konstrukcję /ze śladami obróbki/ przykrywającą jedną z jam. Palenisko zaś o zwartym, wielowarstwowym układzie kamieni wyznacza prawdopodobnie strefę produkcyjną osady.

Inwentarz z osady ogranicza się do fragmentów naczyń wazowatych i beczukowatych, przeszlika glinianego i krzemieni.

Badania będą kontynuowane.

GORA, gm. Uszków
woj. sieradzkie
Stanowisko 2

Muzeum Archeologiczne
i Etnograficzne
w Łodzi

Badania prowadzili mgr Eleonora Kaszewska
i mgr Gabriel Rycel /autor sprawozdania/.
Finansował WKZ w Sieradzu. Pierwszy sezon
badań. Cmentarzysko kultury przeworskiej
z okresu wpływów rzymskich.

Stanowisko usytuowane jest w odległości około 100 m na wschód od wsi, na szczycie wzgórza - moreny czołowej, należącej do zlodowacenia środkowopolskiego i około 300 m na północ od miejsca odkrycia wczesno-średniowiecznego cmentarzyska szkieletowego, badanego w 1958 r. przez Muzeum Archeologiczne w Poznaniu.

Odkryto na wysokim, wschodnim stoku żwirowni, dobrze zachowany grób popielnicowy, bogato wyposażony m.in. w wisiorek szklany, opasany taśmą-brązową, fibule, wisioriki kapsułkowate z ornamentem, krzesiwo, klucz z okuciem zamka, sprężynkę oraz grzebień i ornamentowaną szpilę kościaną. W br. podjęte zostały stacjonarne badania o charakterze ratowniczym. Przebadano obszar 400 m² ratując groby zlokalizowane w pobliżu krawędzi żwirowni, na odcinku najbardziej zagrożonym. Odkryto 15 grobów kultury przeworskiej, w tym 3 popielnicowe i 12 jamowych /szczególnie mocno uszkodzonych przez głęboką orkę/. Oprócz ułamków naczyń i przepalonych kości ludzkich, znaleziono żelazny grot oszczepu zdobiony ornamentem wybijanym /grób 7/, brązową sprężynkę fibuli i część kościanego, zdobionego grzebienia /grób 12/, zdobiony grzebień kościany /grób 14/ oraz fragmenty ceramiki siwej, znalezione w obrębie odcinka nr 5.

Na podstawie inwentarza odkrytych grobów, cmentarzysko można datować na II/III w. n. e.

Badania będą kontynuowane.

GORZYCA
woj. gorzowskie
Stanowisko "Targacz"

Muzeum Okręgowe
w Gorzowie Wielkopolskim

Badania prowadził mgr Tadeusz Seniów. Finansowało Muzeum Okręgowe w Gorzowie Wlkp. Pierwszy sezon badań. Osada z młodszego okresu rzymskiego /300-375 n. e. /.

Stanowisko usytuowane jest na małym wzniesieniu porośniętym krzewami ok. 550 m na północny zachód od granic wsi i ok. 200 m na zachód od drogi z Kostrzyna do Śubic. W potocznej nazwie mieszkańców miejsce to nosi nazwę "Targacz".

Wykopy założono w południowej części wzniesienia w kształcie nieregularnego krzyża. Przekopano 60 m² na głębokość ok. 0,95 m, tj. do calca. Warstwa kulturowa posiadała miąższość od 50 do 50 cm. Odsłonięto na głębokości ok. 0,78 m 4 paleniska kształtem zbliżone do prostokąta oraz palenisko okrągłe, duży fragment zbitej polepy o wym. 50 x 60 cm i żarna rotacyjne i 2 jamy wypełniskowe. Podczas eksploracji palenisk i jam znaleziono dużą ilość ułamków naczyń i kości zwierzęcych, a w warstwie kulturowej znaleziono wyroby z kości /szydła/, kilka fragmentów nieokreślonych przedmiotów z żelaza oraz 2 sprzączki żelazne do pasa.

Wskazuje to, że odkryto obiekt mieszkalny, lecz z racji krzyżujących się wykopów nie zdołano ustalić zarysu budowli.

Materiały znajdują się w Muzeum Okręgowym w Gorzowie Wlkp.

Badania będą kontynuowane.

GRZYBNICA, gm. Manowo
woj. koszalińskie

Konserwator Zabytków
Archeologicznych
w Koszalinie

Badania prowadził mgr Ryszard Wołagiewicz. Finansował WKZ w Koszalinie. Szósty sezon badań. Cmentarzysko kultury wielbarskiej ze starszego okresu rzymskiego. Rezerwat zabytków archeologicznych "Kręgi kamienne".

Po zbadaniu i zrekonstruowaniu stojących kręgów kamiennych i odkrytych dotąd bruków nagrobnych, które udostępniono do zwiedzania, prace koncentrują się w środkowej części cmentarzyska. Spośród odkrytych grobów ciałopalnych i szkieletowych - dwa zasługują na uwagę. Jeden